

РЕШЕНИЕ

№ 290

гр. Благоевград , 08.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЕТИ СЪСТАВ в публично заседание на осми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Миглена Йовкова

при участието на секретаря Мирела Гълъбова
като разгледа докладваното от Миглена Йовкова Гражданско дело № 20201200100740 по описа за 2020 година

Делото е образувано по ИМ, предявена от пълномощник на СН. Б. Р. – майка и законен представител на малолетния Б. СН. Р. против ЗАД“Далл Богг Живот и Здраве“ АД, с която се иска заплащане на обезщетение от ответника за неимуществени вреди в размер на 50 000лв. на основание чл. 432,ал.1 от КЗ.

Твърди се в исковата молба, че на 24.02.2020 г. около 12 часа в гр. Петрич на ул. „адрес“, в района на гробищния парк е причинено ПТП от водача Р.А. с управлявания от него л.а. „Сеат“, м. „Тоledo“, с ДК№ № Е **** МС, в резултата на което е блъснал движещия се срещу него велосипед, управляван от Б. СН. Р., на 10 години. Сочи се от ищцата, че ПТП-то е в резултат на извършена забранена маневра „завой наляво“ от водача в участък с непрекъсната осева линия на двулентов път, с пътна маркировка М 1, в резултат на което автомобилът е навлязъл в насрещната лента за движение. Съставен е протокол за ПТП за пострадали лица с №314р - 3773 от 05.03.2020 г. на РУ на МВР гр. Петрич. От горното деяние на велосипедиста са причинени травматични увреждания, като счупване на тялото на бедрената кост - закрито, което е довело до оперативна интервенция в болница „Пирогов“в гр. София. Периодът на хоспитализация в същата е бил от

24.02.2020 до 01.03.2020 г. и при оперативното лечение са поставени два интрамодуларни титаниеви еластични пирона за фиксиране на фрактурата на лявата бедрена кост на пострадалия.

Излагат се фактически твърдения за продължителен период на възстановяване – три месеца, през които детето е било напълно обездвижено и обгрижвано от родителите си. Твърди се, че е изпитвало болки и страдания, както през тримесечния период, така и след него, което е наложило приемане на болкоуспокояващи лекарства. Твърди се, че и към настоящият момент Б.Р. е трудно подвижен и за него се полагат специални грижи и лечение, както и че пълното възстановяване ще се случи след отстраняването на двата фиксиращи пирона, което към момента не е извършено. Освен физическите наранявания пострадалият е претърпял и психически травми - нарушение на съня, понижено настроение, тревожност, промяна в концентрацията, нарушения в паметта и вниманието и страх да пресича улица.

Твърди се, че е била отправена претенция на основание чл. 380 от КЗ към ответника, която е от дата 18.03.2020 г. и към дата 18.06.2020 г., както и към момента на депозиране на исковата молба не е заплатено застрахователно обезщетение.

Ответното дружество е депозирало в срок отговор на исковата молба, в който оспорва всички фактически твърдения на ищеца, с изключение на това, че съществува валидно застрахователно правоотношение, касаещо л.а. „Сеат“, модел „Толедо“, с ДК№ **** МС по силата на застрахователна полица № BG/30/119001234271, валидна към дата 24.02.2020г.

Оспорват се всички твърдения за наличието на елементите от фактическия състав на деликтната отговорност, а именно, че соченият деец Р.А. е извършител на ПТП-то. Оспорва се, че механизмът е описаният в исковата молба, както и твърдението, че Р.А. е виновен за деянието. Ответникът поддържа, че не са причинени физическите и психическите увреждания на Б.Р., оспорва се интензитета на претърпените болки и страдания. Твърди също, че процесното деяние е случайно събитие по смисъла на чл. 15 от НК.

Направено е възражение за съпричиняване от страна на пострадалия, поради това, че е нарушил разпоредбите на чл.79 от ЗДвП, като е управлявал

велосипед без да е изправен; чл. 80, т. 2 от ЗДвП, като не е управлявал велосипеда възможно най-близо до дясната граница на платното за движение; чл. 81 от ЗДвП и чл. 15, ал.5 от ЗДвП, като не се е движел по разположение от дясно по посоката на движение по пътен банкет или тротоар. Възражението за съпричиняване от страна на пострадалото лице е с правно основание чл. 51, ал.2 от ЗЗД.

На следващо място е направено възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от неизпълнение на задължения на неговата майка С.Р., тъй като не е полагала необходимите грижи и с това е способствала за настъпване на вредоносния резултат. Възражението за съпричиняване от родителя е с правно основание чл. 125 от СК.

Формулирано е и възражение за прекомерност на претенцията за обезщетение, която според ответника е в разрез с принципа за справедливост по смисъла на чл.52 от ЗЗД.

Възразява се и срещу претенцията за заплащане на законна лихва, като се посочва, че релевантната дата, от която се дължи същата е датата на депозиране на исковата молба.

В хода на производството са приети писмени доказателства, изслушани са свидетели и две експертизи – съдебно – техническа и съдебно – медицинска.

След анализ на събрания доказателствен материал, Благоевградският окръжен съд прие за установено от фактическа страна следното :

Установява се от Удостоверение за раждане, издадено въз основа на Акт за раждане от 03.11.2009г., че ищцата СН. Б. Р. е майка на Б. СН. Р., роден на 27.10.2009г.

Видно е от констативен протокол за ПТП с пострадали лица, изведен с рег. №314р-3773/05.03.2020г. по описа на РУ на МВР гр. Петрич, че участниците в ПТП на 24.02.2020г. около 12 часа в гр. Петрич на ул.“адрес“ са автомобил марка „Сеат“, модел „Толедо“ с рег. №Е **** МС, собственост на Р.А. и велосипед, собственост на Б. СН. Р. и управляван от него. Удостоверено е, че водачът на автомобила го е управлявал без да е употребил алкохол, и автомобилът има застраховка в ЗАД“ДаллБогг Живот и Здраве“

АД, валидна до 02.05.2020г. Страните не спорят и ответникът признава обстоятелството, че автомобилът причинил процесното ПТП е имал валидно сключена застраховка по застрахователна полица № BG/30/119001234271 с ответното дружество, с валидност към дата 24.02.2020 г.

Отразените обстоятелства и причини за ПТП – то в същия констативен протокол са, че автомобилът е предприел маневра завиване на ляво, за да влезе в паркинг, като е спрял за да пропусне велосипеда, но последният се е ударил в лявата му предна част.

Установява се от приетото заключение на съдебно – автотехническата експертиза, че ударът на велосипеда в л.а. „СЕАТ“ е настъпил на около 3,80 метра вдясно, от средната разделителна линия разделяща лентите от улицата, в лентата за движение на велосипеда. Експертът е заключил, че за водача на автомобила е съществувала техническа възможност да спре преди мястото на удара и така да предотврати ПТП-то. Според експерта, предприетите действия от страна на водача А. за отклоняване на автомобила към насрещната лента за движение, без да се убеди, че скоростта с която управлява той и скоростта на велосипеда движещ се насрещно ще му позволят да извърши маневрата безопасно, са непосредствената причина за настъпването на ПТП – то. Категоричен е, че закъснението от 1,13 секунди в действията на водача А. при предприетите действия за ефективно спиране на л.а. „СЕАТ“ е също непосредствена причина за ПТП-то.

Относно механизма на протичането му сочи, че на 24.02.2020г. около 12 часа на обяд, Р.А. е управлявал горепосочения автомобил по ул.“адрес“ в посока от Промислената зона към кръстовището с ул.“Рокфелер“ в гр. Петрич, по суха асфалтова настилка. В същото време в посока от кръстовището с ул.“Рокфелер“ към Промислената зона се е движел велосипед, управляван от Б.Р., като на рамката му се е возил Ж.С.. Според експерта, в момента, когато лекият автомобил се е намирал преди кръстовището с ул.“Тетово“, на около 57, 50м. от мястото на удара и на 89, 60м. от велосипеда, скоростта на автомобила е била 43, 10км./ч., а водачът му е взел решение да го отклони в посока наляво. В момента, когато л.а. „Сеат“ се е намирал на 34, 30м. от мястото на удара, той се е отклонил в посока наляво, а на разстояние от около 24, 10м. от мястото на удара велосипедистът е предприел завой надясно спрямо първоначалната му траектория на

движение. Вещото лице сочи, че водачът на автомобила е имал техническа възможност да вижда велосипеда и е продължил посоката си на движение, като е изминал още 13, 50м. преди да предприеме ефективни действия за спиране на автомобила. Водачът му е реагирал на опасността, когато се е намирал на около 20, 80м. по дължина от мястото на удара, като е задействал спирачната уредба за ефективно спиране с максимално спирачно закъснение, което е установено от следите оставени от гумите по асфалтовата настилка след блокирането им от спирачките. Експертът е приел, че непосредствено след спирането му лекият автомобил е бил ударен в предната броня от предната гума на велосипеда, движещ се с 24 км/ч. Счита, че веднага след удара на предната гума в предната бронята на МПС е последвало допълнително отклоняване на велосипеда надясно, което е било съчетано със странично плъзгане и странично занасяне на задната гума наляво, породено от значителното челно съпротивление от неподвижното МПС. Вследствие от транслационно и ротиращо движение на велосипеда, предната му вилка и носещата рамка се плъзват отляво по предната лява част на бронята, после по предния капак и предния ляв калник на автомобила. Експертът сочи, че от съчетаното преместване на велосипеда спрямо автомобила, лявият крак на велосипедиста Р. е достигнал до предния капак над двигателния отсек и странично се е ударил в предния му ръб. Този страничен удар със значителна кинетична енергия на тялото и силното притискане на крака в тази повърхност и относително острия преден ръб на капака, е довел до фрактурата на лявата бедрена кост.

След настъпването на фрактурата вследствие от значителната остатъчна кинетична енергия велосипедът е изгубил странична устойчивост и заедно с велосипедиста Р. и пътника С. са паднали напред и надясно пред преденият ляв габарит на л.а. „СЕАТ“. Счита, че след падането на телата върху настилката, заедно с велосипеда, е последвало незначително плъзгане, а вследствие от значително съпротивление, скоростта им е достигнала до нула, при което всички са се установили в покой.

Експертът е констатирал, че от техническа гледна точка и двете спирачки на ВЕЛОСИПЕДА не са работили, т.е. технически и двете спирачки в момента преди и при ПТП са били неизправни. Заклучава също, че от техническа гледна точка травмите, описани в медицинската експертиза на Р.,

съпоставено с предната част на л.а."СЕАТ", показват, че в момента на удара велосипедът е бил отклонен значително надясно спрямо посока му на движение.

Експертът пояснява, че при неизправни спирачки за велосипедиста Р. не е съществувала техническа възможност за спиране преди удара в автомобила. При своевременна реакция и действия той е имал единствено техническа възможност да отклони велосипеда наляво и да заобиколи автомобила отлясно, но е реагирал инстинктивно и го е отклонил надясно. Експертът е заключил, че велосипедистът при разстояние до мястото на удара 24, 10м. и отстояние към същия момент от 58, 40м. от лекия автомобил, е имал техническа възможност за първи път да възприеме отклоняването на лекия автомобил към лентата му за движение .

В съдебно заседание вещото лице инж. Н. пояснява, че за предната спирачка на велосипеда изобщо липсва лоста за задействане и тя няма как да бъде задействана. За задната спирачка е установил, че жилото ѝ е откачено от фиксатора към лоста и от челюстите на гумата, като това е направено преди удара и не може да се случи в резултат на удара. Поради това е приел, че велосипедът не е имал възможност да задейства нито една от спирачките. Поддържа също, че отклоняването на велосипеда в посоката на движение на автомобила е довело до удара, а не го предотвратил.

От заключението на съдебно – медицинската експертиза, изпълнена от вещо лице ортопед се установява, че от процесното ПТП Б. СН. Р. е получил счупване на лявата бедрена кост. Лекуван е оперативно, като след репозиция фрактурата е фиксирана с два интрамедуларни титаниеви еластични пирона. При повече от 90% от случаите причина за счупване на бедрената кост в тази възрастова група, е ПТП. От наличната документация по делото и снетата анамнеза при прегледа на пациента е видно, че причина за счупването е ПТП.

Експертът е установил, че при пострадалия Б. СН. Р. е извършена една оперативна интервенция за репозиция и фиксация на фрактурата с два интрамедуларни титаниеви еластични пирона.

Непосредствено след травмата ищецът Б. СН. Р. е имал значителни по интензитет болки и страдания за период от около пет-шест дни, а през следващия един месец е имал леки, до умерени болки и страдания. Към

момента няма болки и страдания и такива не се очакват и за в бъдеще.

Сочи, че този вид счупвания обикновено зарастват без трайни последици за здравословното състояние на пострадалия и от направената рентгенография и извършения преглед на 21.04.2021г. се установява добре зарастнала фрактура на лявата бедрена кост и метална фиксация с два еластични пирона. Пациентът ходи без накуцване. Констатирал е също добре зарастнали цикатрикси по латералния и медиалния контур на коляното, лека хипотрофия на бедрената мускулатура, лек оток на коляното, леко ограничени движения в колянната става - екстензия 10-15 градуса, като двата долни крайника са с еднаква дължина. Леко ограничената подвижност в коляното и отокът се дължат на неизвадения метал и след изваждането му тези оплаквания ще изчезнат, а също така и хипотрофията на мускулатурата.

В заключение налице са леки последици от счупването, които след изваждането на метала ще отзвучат в рамките на 6-12 месеца и се очаква пълно възстановяване.

Констатирал е лекарят, че към настоящия момент ищецът Б. СН. Р. няма болки, а по-скоро само неприятни усещания. Същите ще отзвучат след отстраняване на еластичните пирони до 6 месеца.

Твърдяната в исковата молба увреда на ищеца е счупване тялото/диафиза/ на бедрената кост - закрито. Касае се за травма на една кост, счупена на едно място.

Вещото лице лекар сочи, че няма разлика между броя и вида на телесните увреждания, причинени на ищеца в резултат от настъпването на процесното ПТП и описани от него в исковата молба, и тези, които са установени и описани във всички медицински документи, приложени по делото.

Получената травма - счупване на лява бедрена кост е причинило на пострадалия Б. СН. Р. трайно затруднение в движенията на левия долен крайник за повече от 30 дни. Счупването на бедрена кост при деца е резултат от действието на твърди предмети, удар със или върху такива. В случая с процесното ПТП най-вероятно счупването е резултат от удара с предната част на автомобила.

Механизмът на травмата, получена при процесното ПТП е удар със или върху твърди, тъпи предмети.

Излага извод, че получените увреждания и впоследствие търпените болки и страдания не са в зависимост от здравословното състояние на ищеца преди травмата. Постоперативният период е протекъл гладко, без усложнения.

При извършения преглед на 21.04.2021 г., вещото лице е установило, че общото здравословно състояние на Б. СН. Р. е добро. Контактен, адекватен, афебрилен. Заедно с това ходи самостоятелно, без помощни средства и без накуцване, а двата му долни крайника са с еднаква дължина.

При изслушването му в с.з. вещото лице д-р С. допълва, че единственият дискомфорт, който изпитва детето е от фиксиращите елементи в костта, като през възстановителния период след отстраняването ми, ще изпитва такъв още 2 – 3 седмици, но не би трябвало да изпитва болки.

Като свидетел в производството е разпитан, водачът на лекия автомобил, с който е причинено ПТП – то, който установява какво се е случило и тъй като показанията му са обсъдени във автотехническата експертиза и са послужили като база за изясняване на механизма на ПТП – то, съдът счита, че е безпредметно да ги повтаря.

Показанията на свидетеля Е.М., който твърди, че е баща на ищеца, тъй като живее с майка му на семейни начала са за преживените от детето болки и страдания. Той установява, че то му е споделило преди операцията в Болница „Пирогов“, че изпитва болки в лявото бедро. Болничното му лечение е продължило 7 дни, през което време майка му е била непрекъснато с него, а след изписването от болницата е продължил да пие лекарства за болките още 6 месеца. Свидетелят сочи, че продължителен период от време Божил не е може да ходи сам да се обслужва, като и двамата родители е трябвало да го държат, за да ходи на тоалетна. Продължително време е куцал и при натоварване на крака е изпитвал болка. Той не може пълноценно да играе с другите деца и страда, когато наблюдава те да изграят футбол. Свидетелят твърди, че поради невъзможността да ходи, той е спрял да посещава училище, защото то е на 3 км. от дома им, а семейството няма автомобил или велосипед, с които да го отведе. Свидетелят установява, че след инцидента

дете се пази от автомобилите, както и че все още когато Божил иска да седне, той му хваща крака на свивката на коляното и слага крачето му на стола, както и че при по – продължително движение кракът му се подува.

С молба с вх. №1000 от 18.03.2020г. пълномощник на ищцата е заявил писмена застрахователна претенция пред ответното дружество за заплащане на обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат на ПТП-то, настъпило на 24.02.2020г. в размер на 50 000лв. Липсват доказателства, както и твърдения от двете страни такова да е платено.

От изложената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи :

По иска за неимуществени вреди :

Правната квалификация на предявения иск против Застрахователно акционерно дружество "ДаллБогг Живот и Здраве" АД е чл. 432 от КЗ във вр. с чл. 380 от КЗ и чл. 45 от ЗЗД. По силата на първата норма, увредено от пътно- транспортно произшествие лице може да претендира обезщетяване на претърпените вреди от застрахователя, при който делинквентът има застраховка "Гражданска отговорност". Предвид това, пострадалият от ПТП следва да установи, че има вземане за непозволено увреждане срещу водача на МПС (елементите от фактическият състав на непозволеното увреждане) и наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка "Гражданска отговорност" между причинителя на увреждането и ответника - застраховател.

В настоящият казус се установи безспорно извършването на деянието от Р. СЛ. АС., който като собственик и водач на лек автомобил "Сеат Толедо" с рег. №Е****МС на 24.02.2020г. в гр. Петрич около 12 часа, движейки се по ул. „адрес“ в посока от „Промислена зона“ към кръстовището с ул. "Рокфелер" и извършвайки маневра завой наляво без да се убеди, че скоростта с която управлява той и скоростта на велосипеда, движещ се насрещно, ще му позволят да извърши маневрата безопасно, е причинил ПТП. За доказването му е приобщено и обсъдено във фактическата обстановка заключение на вещо лице, изготвило автотехническа експертиза, който е категоричен, че непосредствените причина за настъпването на инцидента са закъснението от 1,13 секунди в действията на водача А. при предприетите

действия за ефективно спиране на л.а. „СЕАТ“, в контекста на необоснована преценка, че скоростта с която управлява автомобила и скоростта на велосипеда, движещ се насрещно, ще му позволят да извърши маневрата завой наляво безопасно.

За пълнота на мотивите следва да се посочи, че освен деянието на водача на лекия автомобил, причина за настъпване на ПТП – то е и отклоняването от пострадалия Б.Р. на велосипеда в посоката на движение на автомобила, което е довело до удара.

Изложените фактически констатации се потвърждават от писмените доказателства и показанията на свид. А.. В делото липсват твърдения и доказателства за друг механизъм и/или препоставки(като лоши условия на настилка, видимостта или техническа повреда) за настъпване на ПТП. Ето защо възраженията на ответника за недоказаност на механизма на ПТП са необосновани.

Заедно с изложеното, съдът счита, че така описаното деяние на застрахования А. има белега противоправност, защото нарушава чл. 20 от ЗДвП, който изисква от водачите да избират скорост на движение, която да им позволява да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Категорично в случая се установи, че водачът А. се е движел със скорост, която не му е позволила да извърши маневрата завой наляво преди удара.

В казуса е установена и вината на деликвента под формата на непредпазливост, тъй като за нея е установена оборима презумпция в чл. 45, ал.2 от ЗЗД, според която вината се предполага до доказване на противното. От ангажираните доказателства не може да се направи извод, че презумпцията е оборена.

Не е спорно между страните, а и писмените доказателства го установяват, че причинителят на непозволеното увреждане Р. СЛ. АС. е имал действаща към момента на ПТП - то застраховка "Гражданска отговорност" при ответното дружество. Поради това, застрахователното дружество, с което е сключен договорът за застраховка "Гражданска отговорност", следва да репарира вредите от събитието, за което е сключена застраховката. В контекста на изложеното следва да се посочи, че е изпълнено условието на чл.

432, ал.1 от КЗ във вр. с чл. 380 от КЗ, защото преди предявяване на съдебната претенция, ищцата е заявила писмена такава пред застрахователя. Изложеното прави съдебното производство допустимо.

Според съда доказателствата в делото установяват причиненото телесно увреждане на Б. СН. Р., посочено в ИМ. Както разясни вещото лице ортопед д-р С., на детето е причинено счупване на тялото/диафиза/ на бедрената кост – закрито, като травмата е на една кост и счупването е на едно място. Категоричен е експертът и за причинно следствената връзка между инцидента и физическото увреждане на участника в него Б.Р.. Както пояснява експертът, счупването на бедрена кост при деца е резултат от действието на твърди предмети, удар със или върху такива. В случая с процесното ПТП най-вероятно счупването е резултат от удара с предната част на автомобила. Механизмът на травмата, получена при процесното ПТП е удар със или върху твърди, тъпи предмети.

Гореописаната физическа травма е причинила на малолетния болки в момента на причиняването ѝ, в предоперативния и в следоперативния периода, както и леки такива и неразположения в период от 6 месеца след травмата. Заедно с това, детето е имало негативни емоционални изживявания, защото не е можело да излиза от дома си и да играе с връстниците си. Изложените обстоятелства също следва да се определят като вреди, непосредствено причинени и свързани с процесното ПТП.

Спорен в делото е въпросът какъв е справедливият размер на обезщетението, в контекста на чл. 52 от ЗЗД.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът се ръководи от принципа на справедливостта и от своето вътрешно убеждение. Неимуществените вреди, макар да имат стойностен еквивалент, са в сферата на субективните преживявания на пострадалия, затова за тяхното определяне имат значение различни обстоятелства.

Съобразно разпоредбата на [чл. 52 ЗЗД](#) и за да се реализира справедливо възмездяване на претърпените от деликта болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят всички конкретни обстоятелства около самото произшествие, характерът и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на

болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и обществото и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Претенцията на ищцата за вредите, причинени на малолетното ѝ дете, е в размер на 50 000 лв., но съдът намира, че за доказаните такива справедливото обезщетение е 40 000лв.

Следва да бъде отчетено и обстоятелството, че увреждането не е застрашавало живота на Б.Р. и към момента той е възстановен от травмата. Заедно с това, установеният при него вид счупване е без трайни последици за здравословното му състояние и то ще бъде напълно възстановено след изваждането на двата титаниеви еластични пирона. Същият няма проблеми със съня или други трайни и значими психически травми.

В същото време следва да бъде съобразено, че непосредствено след травмата е имал значителни по интензитет болки и страдания за около 5-6 дни, а след това и още 1 месец леки до умерени такива. Заедно с това от свидетелските показания и експертизата се установи, че възстановителния период след оперативната интервенция е бил около 6 месеца, през които той е бил обгрижван изцяло от родителите му, защото не е можел да ходи сам. Свидетелят твърди, че и към момента Божил има нужда от помощ при сядане, тъй като движението на колянната става на левия му крак е ограничено. Това твърдение се потвърждава и от вещото лице, което е констатирало, че детето има леко ограничена екстензия в лявата колянна става.

Горепосоченият размер на обезщетението се обосновава и с негативните психически изживявания на Божил, породени от невъзможността да продължи нормалния си детски живот, свързан с игри, посещение на училище и срещи с приятели за период от няколко месеца.

След изложеното следва да се отговори на възражението за съпричиняване по чл. 51, ал.2 от ЗЗД, осъществено от малолетния Б.Р., тъй като е управлявал неизправен велосипед и не се е движел по разположения отдясно на посоката му на движение тротоар, както и защото не го е управлявал възможно най – близо до дясната граница на платното за

движение. Горните действия от страна на малолетния категорично се доказаха с показанията на свид. А. и заключението на автотехническата експертиза. В последната вещото лице е обосновало, че детето е управлявало велосипед без спирачки и по средата на лентата от пътното платно, в която се е движело. Освен, че не е имал техническа възможност да спре, Б.Р. е отклонил велосипеда в посоката на движение на автомобила и това също е довело до удара, а не го предотвратил.

Последователна е практиката на ВКС, че деликтната отговорност, съгл. чл.51, ал.1 от ЗЗД, обхваща всички вреди - имуществени и неимуществени, които са настъпили в правната сфера на увреденото лице като пряка и непосредствена последица от виновното и противоправно поведение на деликвента. Когато вредите се намират в причинно-следствена връзка и с поведението на самия увреден, законът - чл.51, ал.2 от ЗЗД, предвижда възможност за намаляване на дължимото обезщетение, съразмерно на действията и бездействията, с които пострадалият е допринесъл за увреждането. Причинно-следствената връзка е обективен факт, поради което приложението на нормата на чл.51, ал.2 от ЗЗД не е обусловено от субективното отношение на пострадалия към настъпването на деликта и произлезлите от него неблагоприятни последици. Вината на пострадалия не е елемент от фактическия състав на чл.51, ал.2 от ЗЗД и с оглед на това способността на увредения да действа разумно и да предвижда евентуалните негативни последици от своите действия и бездействия са правно ирелевантни за института на съпричиняването. Принос по смисъла на чл.51, ал.2 от ЗЗД е налице винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. Обективният характер на съпричиняването е признат изрично от Върховния съд в ППВС № 17/1963 г. – т.7, което има характер на задължителна съдебна практика по смисъла на чл.280, ал.1, т.1 от ГПК. С цитираното постановление Пленумът на Върховния съд е приел със задължителна за съдилищата в Република България сила, че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като се преценява единствено наличието на причинна връзка между поведението му и настъпилия вредоносен

резултат. Съобразно конкретните обстоятелства разпоредбата на чл.51, ал.2 от ЗЗД се прилага и в случаите, при които малолетно дете или невменяемо лице допринесе за настъпване на резултата, независимо от неспособността на тези субекти да действат разумно (виж Решение №165/26.10.2010г. по т.д. №93/2010г. II т.о. на ВКС). В контекста на установеното поведение на малолетния Б.Р., съдът приема, че съпричиняването от негова страна е 20%.

На следващо място, ответникът иска да се признае и отчете в делото съпричиняване и от майката на малолетния пострадал, реализирано чрез неосигуряване на постоянен надзор над малолетното дете. Такова задължение ѝ вменя разпоредбата на чл. 125, ал.3 от СК, което е повторено и в разпоредбата на чл.8, ал.8 от ЗЗДет., който забранява родителя да оставя без надзор дете под 12 години. Не е спорно в делото, че майката не е осъществява надзор над дете си на 24.02.2020г. около 12 часа, когато е настъпило ПТП – то. Ето защо тя е допринесла с бездействието си да настъпят вредоносните последици от него. Настоящият състав счита, че приносът на родителя в причиняване на вредоносния резултат е 30 %. С оглед на това, следва да бъде намален размерът на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, с размера на приетото съпричиняване. Последното и признатото съпричиняване от малолетното дете водят до редуциране на обезщетението с общо 50% и то следва да бъде в размер на 20 000лв.

По иска за мораторна лихва :

Като законна последица от частичната основателност на главния иск и доколкото е поискано с исковата молба, следва да бъде присъдена и законна лихва върху дължимото обезщетение. Съдът счита, че ответникът е изпаднал в забава след изтичането на тримесечния срок по чл. 496, ал.1 от КЗ за доброволно изплащане на застрахователното обезщетение след предявяване на писмената претенция от пострадалото лице, т.е. от 18.06.2020г. Същата се дължи до окончателното изплащане на обезщетението.

Разноските :

Върху уважената цена на иска и на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на БЛОС държавна такса в размер на 800лв., както и разноски за производството в размер на 288лв. за експертизи.

На осн. чл. 38, ал.2 и ал.1, т.2 във вр. с чл. 36, ал.2 от ЗАДв. на адв. Г.Й.-член на САК, като пълномощник на ищцата С.Р., следва да бъде определено възнаграждение, съразмерно на уважената част от иска, което следва да се заплати от ответника, в размер на 1 100лв.

На осн. чл. 78, ал.3 от ГПК на ответника следва да бъдат присъдени разноски за първоинстанционното производство, съответни на отхвърлената част от иска, в размер на 453лв. В делото не се съдържат доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение на пълномощника на ответника – адв. Пенчев, поради което съдът не му присъжда такива разноски.

Така мотивиран, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД "ДаллБогг: Живот и Здраве"АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: град София, р-н Изгрев, ж.к. „Дианабад“, ул.“адрес“ №1, бл. 0, вх. 0, ет. 0, ап. 0, представлявано от Б.Г.И., Р.В.М. и Ж.С.К. да заплати на СН. Б. Р., ЕГН *****, като майка и законен представител на малолетния Б. СН. Р. с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, бул.“адрес“ №85, ет.2 ап.6- адв. Г.Й. от САК сума в размер на 20 000(двадесет хиляди) лв., представляваща обезщетение за причинените неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на полученото телесно увреждане при ПТП на 24.02.2020 г., ведно със законната лихва от 18.06.2020 г. до окончателното плащане, платими по банковата сметка на малолетния Б.Р. в "ПИБ" АД, с IBAN : BG20FINV9150201754253, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск над сумата от 20 000 лв. до претендирания размер от 50 000 лв. и искът за законна лихва за периода от 18.03.2020 г. до 18.06.2020 г. като НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА ЗАД "ДаллБогг: Живот и Здраве"АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: град София, р-н Изгрев, ж.к. „Дианабад“, ул.“адрес“ №1, бл. 0, вх. 0, ет. 0, ап. 0, представлявано от Б.Г.И., Р.В.М. и Ж.С.К. да заплати на адв. Г.Й. от САК адвокатско възнаграждение за осъществената безплатна адвокатска помощ в размер на 1 100 лв. с ДДС, съразмерно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА СН. Б. Р., ЕГН *****, като майка и законен представител на малолетния Б. СН. Р. с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, бул. "адрес" №85, ет.2 ап.6- адв. Г.Й. от САК да заплати на ЗАД "ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: град София, р-н Изгрев, ж.к. „Дианабад“, ул. "адрес" №1, бл. 0, вх. 0, ет. 0, ап. 0, представлявано от Б.Г.И., Р.В.М. и Ж.С.К. направените по делото разноски в размер на 453 лв., съразмерно с отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА ЗАД "ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: град София, р-н Изгрев, ж.к. „Дианабад“, ул. "адрес" №1, бл. 0, вх. 0, ет. 0, ап. 0, представлявано от Б.Г.И., Р.В.М. и Ж.С.К. да заплати по бюджета на съдебната власт, сумата от 800 лв. за държавна такса, както и сумата от 288лв., представляваща възнаграждение на вещо лице по съдебномедицинската експертиза и възнаграждение на вещо лице по автотехническа експертиза, платени от бюджета на съда, съразмерно с уважения размер на иска.

Решението подлежи на обжалване, в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Софийския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____